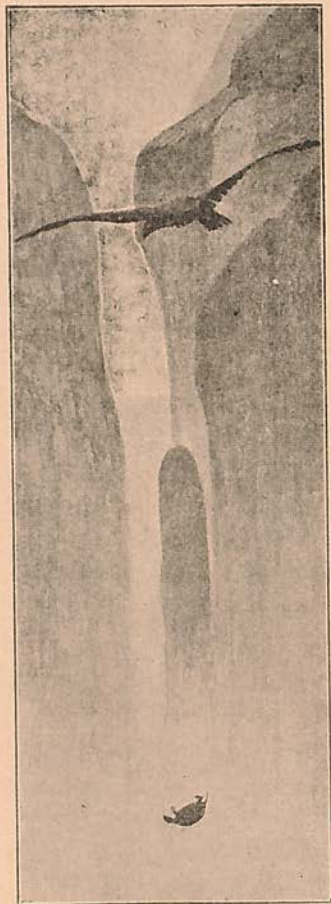

КОСТЕНУРКА и ОРЕЛЪ.

(Басня)

На една костенурка ѝ се поискало да лети. Срѣцнала се съ орела и го замолила да я научи на това искусство.

— Остави се отъ този умъ, и рекълъ той! За да се отиде горѣ въ облацитѣ, се искатъ крилѣ, а ти нѣмашъ! Освѣнѣ това, не потрѣбно е тебѣ хвѣрчението, защото, ако имаше нужда отъ него, Богъ би ти далъ крилѣ.

Но костенурката, която не виждала по-далечъ отъ носа си, настоявала на молбата си, до като орела се видѣлъ въ чудо и се съгласилъ да я изпълни.

Грабналъ я съ краката си и я издигналъ високо. Тукъ той я пустилъ, като ѝ казалъ:

— Хайде, лети сега самичка!

Полетяла костенурката къмъ земята; но какъ?
— прѣзъ глава, на опаки! . . .

Тамъ, гдѣто паднала, се и прѣснала!